

"Öyle de maddî ve mânevî hayat-ı Muhammediye (a.s.m.) dahi, hayattan ve ruh-u kâinattan süzölmüş hulâsatül-hulâsadır ve risâlet-i Muhammediye (a.s.m.) dahi; kâinatın his ve şuur ve aklından süzölmüş en sâfî hulâsasıdır." İzah eder misiniz?

Kainatı bir ağaca benzetecek olursak, onun meyvesi ve neticesi Hazreti Peygamber Efendimiz (asm)'dir. Kainat bir fabrika olsa en önemli ve özet mahsulü yine Peygamber Efendimiz (asm)'dir.

Burada öz ve meyve olma noktası onun ibadet ve kulluğudur. Yani Allah, kainat fabrikasını insanların kulluğu için tesis etmiştir. Kullar içinde en büyük ve geniş kulluğu ise Hazreti Peygamber Efendimiz (asm) ifa etmiştir.

Hazreti Peygamber Efendimiz (asm)'in getirmiş olduğu nübüvvet, şü kainat kitabının sırlarını ve inceliklerini insanlığa ders veriyor ve anlaşılmaz manalarını anlaşılır bir şekilde çeviriyor. Bu yüzden Peygamber Efendimiz (asm) ve getirdiği nübüvvet nuru, şü kainatın akli ve şuurü hükmündedir.

İnsanlık soyut akli ile kainat kitabının sırlarını ve muammalarını çözemiyor, okuyamıyor; bu yüzden insanlık Allah'ın nuru olan Peygambere (asm) ve onun nübüvvetine muhtaçtır. Muallimsiz kitap anlaşılmaz, anlaşılmayan kitapta manasız ve faydasız kalır. Öyle ise Hazreti Peygamber Efendimiz (asm)'in nübüvveti şü kainatın akli ve şuurü mesabesindedir, o olmasa kainat insanlar açısından karanlığa gömölür. Nitekim felsefenin hükmettiği dönemlerde insanlık vahşet ve karanlık içinde nursuz kalmışlar ve birbirlerini yemişlerdir.

Özet olarak "kainatın özü ve şuurun"dan maksat Peygamber Efendimiz (asm)'in kulluğu ve nübüvvetinin rehberliğidir.